

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/288/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113215948
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7113215948.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudcov JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Alexandra Husivargu v spore žalobkyne: U.. W. M., O.. X.X.XXXX, bytom v M., U. X, zastúpenej JUDr. Milanom Szóllóssym, advokátom, so sídlom v Košiciach, Mlynská 28, proti žalovanému: OM SERVIS s. r. o., so sídlom v Košiciach, Hroncova 3, IČO: 36 187 691, za účasti intervenienta: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad č.4, o náhradu škody na zdraví, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 12. júla 2018 sp. zn. 15C/180/2013

rozhodol:

M e n í rozsudok v napadnutej časti zamietavého výroku II. tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni titulom bolestného (ešte) 54,44 € s 5,75 % ročným úrokom z omeškania od 28.2.2013 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

P r i z n á v a štátu proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom zo dňa 12. júla 2018 č.k. 15C/180/2013-269 rozhodol nasledovne :

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni titulom bolestného sumu 2.107,06 Eur s 5,75 % ročným úrokom z omeškania od 28. 2. 2013 do zaplatenia, náhradu škody vo výške 5,64 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.).

V prevyšujúcej časti žalobu zamietá (výrok II.).

Žalobkyni priznáva proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 78,6 % (výrok III.).

Štát má voči žalovanému nárok na náhradu trov štátu vo výške 149 Eur, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Košice I do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok IV.).

Štát má voči žalobkyni nárok na náhradu trov štátu vo výške 41,86 Eur, ktoré je žalobkyňa povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Košice I do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok V.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa pôvodne domáhala od žalovaného zaplatenia sumy 2.358 € s úrokom 8,75 % ročne od 28.2.2013 do zaplatenia titulom bolestného. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 2.1.2012 pri vychádzaní z budovy na B. H.. Č.. X v M., ktorej prevádzkovateľom je žalovaný, utrpela vážne ublíženie na zdraví z dôsledku nepripravenia protišmykových rohoží na schodoch, došľapom na ich voľnú časť presahujúcu cez schody. Zodpovednosť žalovaného ako prevádzkovateľa budovy vyplýva z § 420a Občianskeho zákonníka, spolu s § 415 a § 420 Občianskeho zákonníka. K žalobe pripojila lekárske posudok o bolestnom a o sťaženi spoločenského uplatnenia vypracovaný Y.. U.. U.

P., v zmysle ktorého bolestné predstavovalo 150 bodov. Zároveň jej vznikla škoda z dôvodu čistenia šatstva vo výške 5,64 €, ktorú si v tomto konaní tiež uplatnila titulom náhrady škody na veciach.

3. V priebehu konania žalobkyňa zobrala späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 196,50 €, a to po tom ako súdom ustanovený znalec U.. P. G. v znaleckom posudku č. 8/2016 ohodnotil bolestné počtom bodov 137,5. Súd podľa § 144 ods. 2 CSP v tejto časti konanie právoplatne zastavil (výrok II. rozsudku zo dňa 21.11.2016 č.k. 15C/180/2013-182, ktorý nadobudol právoplatnosť).

4. Predmetom konania ostala suma 2.161,50€ s úrokom 8,75 % ročne od 28.2.2013 do zaplatenia titulom bolestného a suma 5,64 € titulom náhrady škody na veciach.

5. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 415, § 420 ods. 1, 2, 3, § 420a ods. 1, 2, 3, § 441, § 442 ods. 1, 3, § 443, § 444, § 449 Obč.zák. spolu s § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, 2 a 4 zák. č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia, opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR č. S 4820-OL-2011 a podľa § 563 a § 517 ods. 1, 2 OZ spolu s § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. Považoval za preukázané, že miesto úrazu žalobkyne bolo na B. X X. M. a zároveň považoval za preukázané splnenie všetkých atribútov vzniku zodpovednostného právneho vzťahu, pričom dospel k záveru, že žalovaný porušil predovšetkým zákonnú prevenčnú povinnosť podľa § 415 OZ, z ktorého protiprávneho konania vyplynula jeho zodpovednosť za škodu podľa § 420 Obč.zák. Uzavrel, že žalobkyňa spadla na rohožiach, ktoré mali slúžiť na zvýšenie bezpečnosti chôdze po schodoch, avšak tieto rohože neboli v čase úrazu pevne namontované, čím bola žalovaným porušená zákonná preventívna povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákonníka. Žalobkyni podľa súdu nemožno vytknúť nedostatočné zhodnotenie vlastných schopností. Schody boli využívané verejnosťou, neboli označené ako nebezpečné, preto žalobkyňa ani pri bežnej opatrnosti nemohla predpokladať, že by mohlo dôjsť ku škode na zdraví. Na schodoch sa nenachádzalo ani zábradlie, ktoré aspoň čiastočne mohlo zmierniť pád žalobkyne. Z lekárskeho správ mal súd preukázanú následnú liečbu a vývoj zdravotného stavu žalobkyne. Žalovaný ako prevádzkovateľ (§ 420a Občianskeho zákonníka) a vlastník budovy (§ 123 Občianskeho zákonníka) mohol vylúčiť možnosť vzniku tejto situácie a je povinný škodu nahradiť, pretože príčina vzniku škody spočíva práve v prevádzke budovy, ktorej je vlastníkom. Žalovaný napriek tomu, že do budovy chodí množstvo ľudí, nevykonával primerané opatrenia na zabezpečenie schodnosti schodov.

6. Základom pre stanovenie výšky náhrady za bolesť bol znalecký posudok č. 8/2016 vypracovaný v konaní súdnym znalcom U.. P. G., ktorý ohodnotil bolestné žalobkyne na 137,50 bodov. Žalobkyňa podľa záverov znaleckého posudku utrpela pomliaždenie ramenného kĺbu vpravo s následnou periartritídou ako následkom úrazu, podvrtnutie kolenného kĺbu vľavo, pomliaždenie kolenného kĺbu vpravo, pomliaždenie pravej ruky, pomliaždenie ľavej ruky.

7. Súd prvej inštancie konštatoval, že výška bolestného predstavuje 2.107,06 Eur, t.j. 137 bodov podľa záverov znaleckého posudku x 15,38 Eur za jeden bod podľa opatrenia MS SR č. s 4820-OL-2011 (§ 5 ods. 1, 2, 4 zákona č. 437/2004 Z.z.). Na základe uvedených dôvodov súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu 2.107,06 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol ako neopodstatnenú.

8. Zároveň zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobkyni sumu 5,64 Eur, pretože v dôsledku utrpeného zranenia žalobkyni vznikla škoda na veciach pozostávajúca z výšky preukázaných nákladov za čistenie šatstva 5,64 Eur.

9. Žalobkyňa žiadala úroky z omeškania 8,75 % ročne od 28.2.2013, súd však priznal žalobkyni úroky z omeškania vo výške 5,75 % z priznanej sumy 2.107,06 Eur (0,75 % základná úroková sadzba ECB + 5 percentuálnych bodov ku dňu omeškania) od 28. 2. 2013 do zaplatenia podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v platnom znení. V prevyšujúcej časti úrokov z omeškania súd žalobu zamietol.

10. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1,2 CSP s prihliadnutím na § 257 CSP tak, že priznal žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 78,6 % vychádzajúc z pomeru úspechu žalobkyne 89,3 % a úspechu žalovaného 10,7 % (89,3 % -10,7 %).

11. O trovách štátu sud rozhodol podľa čl. 4 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Trovy štátu tvorí odmena vyplatená súdному znalcovi U.. G. vo výške 190,86 Eur, z finančných prostriedkov štátu uznesením zo dňa 4. 5. 2016 č.k. 15C/180/2013-156. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť trovy štátu vo výške 149,- Eur (78,6 % zo 190,86 Eur), žalobkyni uložil povinnosť nahradiť trovy štátu vo výške 41,86 Eur.

12. Proti uvedenému rozsudku podala žalobkyňa v zákonnej lehote odvolanie proti časti výroku II., ktorým súd žalobu zamietol v prevyšujúcej časti bolestného 54,44 eur (uplatnené bolestné po čiastočnom späťvzati 2.161,50 mínus priznané bolestné 2.107,06 činí rozdiel 54,44 eur) ako aj proti výroku o trovách konania a výroku o trovách štátu. Navrhla, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že jej prizná náhradu za bolestné spolu v sume 2.161,50 € s 5,75% ročným úrokom z omeškania od 28.2.2013 do zaplatenia a náhradu za škodu vo výške 5,64 €. Zároveň žiadala zmeniť rozhodnutie o trovách konania tak, že jej bude priznaná náhrada trov vo výške 100% - trov pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania. Nesúhlasila ani s výrokom súdu, ktorým ju zaviazal k povinnosti nahradiť trovy štátu vo výške 41,86€. Odvolanie podala z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm.f/ a h/ CSP, pretože súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

13. Opakovane poukázala na skutkové okolnosti, o ktoré opierala svoj nárok a uviedla, že pôvodne sa domáhala škody z titulu bolestného vo výške 2.358 € (150 bodov x 15,72 €) s príslušenstvom a náhrady škody vo výške 5,64 € za čistenie šatstva. Potom ako znalec v posudku ohodnotil bolestné počtom bodov 137,5, zobrala žalobu späť v časti o zaplatenie 196,50 € a predmetom žaloby z titulu bolestného tak ostala sumy 2.161,5 € (137,5 bodov x 15,72 €) s úrokom z omeškania a škoda v sume 5,64 €. Žalobkyňa namietala nesprávne právne posúdenie výšky náhrady škody z titulu bolestného súdom prvej inštancie, ktorý hodnotu 1 bodu určil z roku 2010 vo výške 15,38 €.

14. Poukázala na to, že v zmysle § 5 ods. 2 zák. č. 437/2004 Z.z. výška náhrady za bolesť sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR, zistenej Štatistickým úradom SR za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1 za jeden bod a výsledná suma na zaokrúhli na celé desiatky korún smerom nahor. Vzhľadom na to, že žalobkyňa utrpela úraz dňa 2.1.2012 a k ukončeniu liečenia došlo dňa 14.2.2012, je rok 2012 rokom vzniku nároku. Preto v zmysle citovaného ustanovenia hodnota jedného bodu je 15,72 € (nie 15,38 €), lebo priemerná mzda za rok 2011 bola 786 € a 2% z tejto sumy činia 15,72 €. Súd prvej inštancie pri určení hodnoty jedného bodu vychádzal z nesprávneho opatrenia MS SR.

15. Vo vzťahu k výroku o trovách konania žalobkyňa vyjadrila názor, že kritérium a hodnotenie úspechu strany v konaní nie je možné posudzovať mechanicky, len spočítaním súm, ale je potrebné prihliadnúť čo je predmetom konania, akých nárokov sa žalobca domáha, ako aj na celý priebeh konania, na dôvody zmeny predmetu konania a iné okolnosti. Zdôraznila, že žaloba čo do právneho základu bola v celom rozsahu podaná dôvodne, konanie žalovaného bolo dôvodom podania žaloby. Zároveň uviedla, že výrok súdneho rozhodnutia v časti výšky plnenia závisel od úvahy súdu, resp. od znaleckého posudku. Žalobkyňa rozsah práva na náhradu škody preukázala zákonným spôsobom, t.j. predložením lekárskeho posudku vypracovaného posudzujúcim lekárom a žalovaný, ak mal pochybnosti o správnom hodnotení bolestného, mal právo postupovať zákonným spôsobom vyplývajúcim z § 7 od. 4, 6 zákona č. 437/2004 Z.z. Žalovaný odmietol poskytnúť plnenie v celosti a nariadenie znaleckého posudku v priebehu konania súdom bolo len a len výsledkom nečinnosti žalovaného, ktorý neakceptoval svoju objektívnu zodpovednosť. Späťvzatie žaloby v časti na základe vypracovaného znaleckého posudku podľa žalobkyne nemožno považovať za jej čiastočný neúspech. Žalobkyňa výsledok konania považuje za svoj plný úspech, a preto žiada priznať právo na plnú náhradu trov konania.

16. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že súd prvej inštancie na vec správne aplikoval ust. § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. a za rozhodujúce obdobie pre určenie náhrady považoval rok 2011. Za správne žalovaný považuje aj odkaz na ust. § 1 opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR č. ES 4820-OL-2011 z 18.5.2011 o ustanovení náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia za rok 2011, kde hodnota jedného bodu je 15,38 €. Preto má žalovaný za to, že súd prvej inštancie aplikoval správne právne predpisy a vychádzal zo správne určeného rozhodujúceho obdobia, t.j. roku 2011, tak, ako to aj žalobkyňa v podanom odvolaní požaduje. S poukazom na uvedené navrhol, aby odvolací súd rozsudok v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

17. Intervenient vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd potvrdil odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v celom rozsahu majúca za to, že žalobkyňou navrhovaný odvolací petit (ktorým okrem už súdom prvej inštancie vo výroku I. priznanej náhrady titulom bolestného vo výške 2.107,06 € s príslušenstvom a náhrady škody vo výške 5,64 € žiada, aby bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobkyni náhradu titulom bolestného v sume 2.161,50 € s príslušenstvom a náhrady škody vo výške 5,64 €) prekračuje jej žalobný návrh, t.j. to, čoho sa v konaní domáhala. Za nedôvodné považuje aj odvolanie žalobkyne proti výroku o trovách konania a trovách štátu, pričom zdôraznil, že na rozdiel od predchádzajúcej právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku nová právna úprava obsiahnutá v Civilnom sporovom poriadku už neobsahuje ustanovenie, podľa ktorého bolo možné priznať náhradu trov konania v plnom rozsahu, aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, ak rozhodnutie súdu záviselo od znaleckého posudku. Nová právna úprava nepatrný neúspech nepozná, a preto je potrebné postupovať podľa § 255 ods. 2 CSP a vychádzať z pomeru úspechu a neúspechu (zohľadňovať zásadu procesnej zodpovednosti za zavinenie pri čiastočnom zastavení konania).

18. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP, teda preskúmal rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné.

19. Odvolací súd zdôrazňuje, že predmetom odvolacieho prieskumu nebol výrok I., ktorým súd vyhovel žalobe v časti o zaplatenie sumy 1.187,35 € s príslušenstvom a ani tá časť zamietavého výroku II., ktorou súd zamietol žalobou uplatnený úrok z omeškania nad priznanú výšku úroku 5,75 % (do žalobou požadovanej výšky 8,75%) z priznanej sumy.

20. Žalobkyňa odvolaním napadla iba tú časť výroku II., ktorým súd zamietol žalobu v časti zaplatenia bolestného 54,44 eur s príslušenstvom (2161,5 - 2107,06), čo vyplýva z odvolania, kde žalobkyňa jasne uviedla, že nenapáda výrok I. ani výrok IV.. Z obsahu odvolania vyplýva aj to, že odvolateľka nenapáda ani tú časť výroku II., ktorou došlo k zamietnutiu úrokov z omeškania nad priznanú výšku úroku 5,75 %. Odvolaním žalobkyňa napadla aj výrok o trovách konania a výrok, ktorým jej bola uložená povinnosť nahradiť trovy štátu. Preto odvolací súd zameral prieskum na posúdenie vecnej správnosti týchto výrokov.

21. V prejednávanom spore neboli splnené podmienky ani na potvrdenie rozsudku v napadnutej časti zamietavého výroku, ani na jeho zrušenie, preto odvolací súd rozsudok v napadnutom výroku II. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia (§ 388 CSP).

22. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 22. októbra 2019 o 09.55 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 16.10.2019 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 3 CSP, § 378 ods. 1 CSP a § 385 ods. 1 CSP a contrario.

23. Žalobkyňa namietala odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

24. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30.6.2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo.

25. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti,

pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, § 193 a § 205 CSP (do 30.6.2016 z ust. § 133 až 135 O.s.p.).

26. K odvolaciemu dôvodu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

27. Odvolací súd dospel k záveru, že vo vzťahu k výrok II., ktorým súd zamietol žalobu v časti bolestného nad priznanú čiastku 2107,06 eur, t.j. zamietol bolestné v sume 54, 44 eur, je naplnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

28. Predmetom konania bola náhrada škody na zdraví za bolesť (a náhrada škody na veciach v sume 5,64 €, ktorá nie je predmetom odvolacieho prieskumu), kde základom pre stanovenie výšky náhrady bol znalecký posudok č. 8/2016 vypracovaný v konaní súdnym znalcom U.. P. G., ktorý ohodnotil bolestné žalobkyne na 137,50 bodov.

29. Počet bodov 137,50, v tomto štádiu konania nebol sporný a predmetom odvolacích námietok bolo stanovenie výšky bolestného. Spornou medzi stranami sporu je hodnota 1 bodu. Odvolateľka namietala hodnotu bodu stanovenú súdom prvej inštancie 15,38 €. Má za to, že správne mala byť hodnota bodu stanovená vo výške 15,72 €.

30. Odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie síce použil správne ustanovenie § 5 ods. 1,2 a 4 zákona č. 437/2004 Z.z., avšak toto ustanovenie nesprávne vyložil a nesprávne ho aplikoval na daný prípad.

31. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších právnych predpisov pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).

32. Podľa § 5 ods. 2 citovaného zákona výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor.

33. Podľa § 5 ods. 4 citovaného zákona Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia určenú podľa odseku 2 opatrením vyhláseným v Zbierke zákonov Slovenskej republiky uverejnením oznámenia o jeho vydaní najneskôr do 31. mája príslušného kalendárneho roka.

34. V konaní nebolo sporné, že k vzniku nároku na náhradu došlo v roku 2012, nakoľko k úrazu došlo dňa 2.1.2012 a k ukončeniu liečenia došlo dňa 14.2.2012. V zmysle citovaného ustanovenia § 5 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. výška náhrady za bolesť tak má byť stanovená sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca za kalendárny rok 2011 (ktorý predchádza roku 2012, v ktorom vznikol nárok na náhradu). Uvedená skutočnosť nie je medzi stranami sporná tak, ako to vyplýva z odvolania a vyjadrenia k odvolaniu, kde žalobkyňa aj žalovaný vyjadrili rovnaký názor.

35. Ku omylu v aplikácii práva súdom prvej inštancie došlo pri použití opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR z 18.5.2011 (19/2011), ktoré ustanovuje výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2011 za 1 bod na 15,38 €, ktoré nadobudlo účinnosť 31.5.2011.

36. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že toto opatrenie stanovuje výšku náhrady za bolesť, ktorú možno aplikovať na rok 2011, t.j. na prípady, kedy nárok na náhradu vznikol v roku

2011 a vypočítaval sa z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za rok 2010, ktorý bol rokom predchádzajúcim. Uvedené je zrejmé aj z tej logickej skutočnosti, že ku dňu 18.5.2011 ešte nemohol byť známy údaj o výške priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistený Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok 2011, ale známym bol iba údaj za rok 2010.

37. V danom prípade preto bolo potrebné aplikovať oznámenie Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 149/2012 Z.z., t.j. opatrenie zo dňa 14.5.2012 č. 3266-OL-2012 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2012 (na ktoré poukazoval odvolací súd aj v uznesení č.k. 2Co/111/2017-222 z 27.3.2016), v zmysle ktorého výška náhrady za bolesť za 1 bod je 15,72 €.

38. Opakovane odvolací súd zdôrazňuje, že až v roku 2012 (ku dňu 14. mája 2012, kedy bolo vydané uvedené opatrenie) bolo možné poznať výšku priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky, zistený Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok 2011, teda logicky až opatrenie č. 3266-OL-2012 vychádza z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca za rok 2011. Uvedené potvrdzuje tá skutočnosť, že priemerná mesačná mzda za rok 2011 činila 786 €, z ktorej 2 % činia 15,72 €.

39. Pretože v danom prípade k vzniku nároku na náhradu došlo v roku 2012 a výška náhrady za bolesť tak má byť stanovená sumou 2 % z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca za kalendárny rok 2011 (ktorý predchádza roku 2012, v ktorom vznikol nárok na náhradu), bolo na mieste použitie opatrenia zo dňa 14.5.2012 č. 3266-OL-2012.

40. Rovnakými úvahami sa riadil aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp.zn. 9Sžso/63/2014, v zmysle ktorého ak bol zdravotný stav žalobcu ustálený v roku 2011, potom podľa § 8 ods.4 a § 5 ods.2 zákona č. 437/2004 Z.z. je pre výšku jedného bodu v eurách rozhodujúca priemerná mesačná mzda za rok 2010 podľa Opatrenia Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky z 18. mája 2011 č. S4820-OL-2011 (č.155/2011 Z.z.).

41. Vychádzajúc z vyššie uvedených úvah, za použitia opatrenia č. 3266-OL-2012 hodnota 1 bodu je 15,72 €. Pri počte bodov stanovených znaleckým posudkom 137,50 €, výška bolestného v danom prípade predstavuje sumu 2.161,50 €.

42. Súd prvej inštancie priznal výrokom I. (ktorý nebol odvolaním napadnutý a preto nadobudol právoplatnosť) žalobkyni titulom bolestného iba sumu 2.107,06 € s príslušenstvom (popri náhrade škody za čistenie šatstva vo výške 5,64 €). Rozdiel medzi už právoplatne priznanou sumou a sumou na ktorú má žalobkyňa nárok činí 54,44 € (2.161,50 €-2.107,06 €). Odvolací súd preto zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. tak, že žalobkyni priznal aj nárok na zaplatenie sumy 54,44 € s 5,75 % ročným úrokom z omeškania od 28.2.2013 do zaplatenia.

43. Odvolací súd priznal žalobkyni z tejto sumy aj úroky z omeškania od 28.2.2013 vo výške 5,75 % (0,75 % základná úroková ECB + 5 % bodov ku dňu omeškania) v zmysle ust. § 517 ods. 1, 2 OZ a nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z.

44. Podľa ust. § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

45. Podľa ust. § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd mení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

46. Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

47. Podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie

po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

48. O trovách konania (pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania) rozhodol odvolací súd podľa citovaných ustanovení CSP, pričom vychádzal zo záveru, že časť konania vo veci sa udiala za účinnosti predchádzajúceho procesného predpisu, teda Občianskeho súdneho poriadku (žaloba bola podaná za účinnosti O.s.p.), za účinnosti ktorého bol aj vypracovaný znalecký posudok v predmetnej veci. Zároveň zohľadnil, že žalobkyňa bola v základe nároku plne úspešná a výška plnenia závisela od znaleckého posudku.

49. Aj keď v zmysle cit. ustanovenia § 255 CSP v sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov konania, súdna prax už ustálila, že i za účinnosti CSP podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku.

50. Počas účinnosti Civilného sporového poriadku k danej problematike zaujal názor napríklad Krajský súd v Trnave z 13. decembra 2017, sp. zn. 10 Co 191/2017, ktorý vo svojom rozsudku uviedol, že zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž ad absurdum zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť, čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Rovnako odborná otázka posudzovaná znalcom môže presahovať možnosti strany sporu, ktorá napríklad výšku škody „iba“ odhaduje. Aj tu je primárny fakt, že škoda bola spôsobená; jej výška nasleduje.

51. Žalobkyňu v predmetnej veci preto bolo nevyhnutné považovať za plne procesne úspešnú (späťvzatie sa týkalo iba bodového ohodnotenia nad rámec hodnotenia stanoveného znalcom v konaní).

52. Na základe uvedeného, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami odvolací súd priznal žalobkyňi právo na plnú náhradu trov (celého) konania. Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa v takomto prípade vypočíta z výšky súdom priznanej náhrady.

53. Pretože odvolací súd zmenil v časti rozsudok súdu prvej inštancie, rozhodol nanovo aj o trovách štátu, a to na základe úvahy o plnom úspechu žalobkyne v základe nároku. Prihliadol na skutočnosť, že výška náhrady závisela od znaleckého posudku, preto uložil žalovanému povinnosť nahradiť trovy štátu (tvorené odmenou vyplatenej súdному znalcovi MUDr. Levkušovi) v celej výške, t. j. spolu v sume 190,86 €.

54. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).